Quelle: http://manuscripta.at/?ID=36452
Copyright: Melk, Benediktinerstift

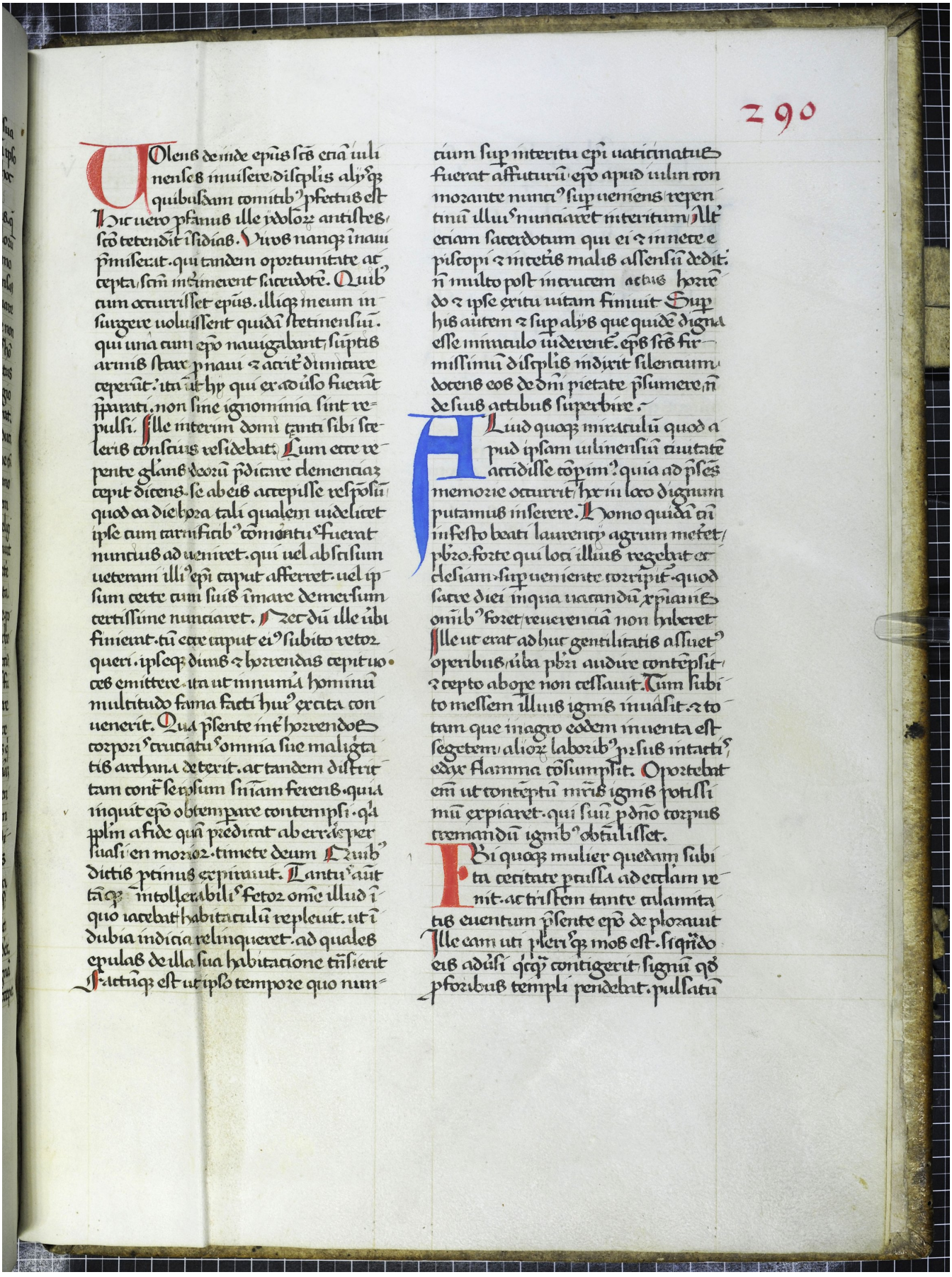

290

Volens deinde epūs sēs ecīa ulinenses miserē discplis alys q̄ quibusdam comitib⁹ pfectus est Hic uero pfanus ille idolox antistes sēo tetendit insidias. Quos nanq; inanis pmisecrit. qui tandem oportunitate accepta sem intimarent sacerdotē. Quib⁹ cum occurrisset epūs. illiq; meum insurgere uoluissent quidā stetit mensuū. qui una cum eo nauigabant suptis armis stare pnau & acrit⁹ dimicare ceperūt. ita ut hy qui ex adūso fuerūt ppurati. non sine ignominia sint repulsi. Ille interim domi tanti sibi sceleris cōscius residebat. Cum ecce repente glans deorū pdicare clementiaz ceput dicens. se ab eis accepisse responsū quod ea die hora tali qualem uidelicet ipse cum tarnfiab⁹ comitatu fuerat nuncius ad ueniret. qui uel ab ipsum uetemm illi epi caput afferret. uel ipsum certe cum suis imare demersum certissime nunciaret. Per dū ille ubi finierat. tū ecce caput ei⁹ subito retoz queri. ipseq; dims & horrendas cepit uoces emittere. ita ut in numā hominū multitudo fama facti hui⁹ excita conuenerit. Qua psente mt horrendoz corpoz cruciatu omnia sue maligtatis arthma deterit. ac tandem distracta cont se ipsum in iam ferens. quia inquit epō obtempare contempsi. qi plim a fide qua predicat ab erre persuasi en moroz. timete deum Quib⁹ dictis pānus expirauit. Tantus aut tāq; intollerabilis fetoz ome illud i quo iacebat habitaculū repleuit. ut i dubia indicia relinqueret. ad quales epulas de illa sua habitatione tūsierit Sed actuq; est ut ipso tempore quo numcium sup interitu epi uaticinatus fuerat affuturū. epō apud ulin ronmorante nuncius sup ueniens repentinū illius nunciaret interitum. Ille etiam sacerdotum qui ei & in nete e piscopi & in cetis malis assensū dedit. n multo post intercem actus horre do & ipse eritu uitam finiuit. Sup his autem & sup alys que quide digna esse inmiculo uiderent. eps sēs firmissimū discplis indixit silentium docens eos de dni pietate psumere n de suis actibus superbire.

Aliud quoq; miraculū quod a pud ipsam ulinensiū ciuitatē accidisse cōpim⁹ quia ad pses memorie occurrit. hic in loco dignum putamus inserere. Homo quida ei infesto beati laurencij agrum mefet/ pbro. forte qui loci illius regebat ecclesiam. sup ueniente correptus quod sacre diei inqua uacandū xpianis omib⁹ foret reuerencia non haberet Ille ut erat ad hoc gentilitatis assuet⁹ operibus ubi pbri audire contempsit & cepto abope non cessauit. Cum subito messem illius ignis inuasit. & tota tam que imago eodem inuenta est segetem alioz laborib⁹ pius intacta. eque flamma cōsumpsit. Oportebat eum ut conceptū meris ignis totius mū expiaret. qui suū dnō corpus tremendū ignib⁹ obtulisset.

Pri quoq; mulier quedam subita cecitate prussia ad ecclam remit. ac tristem tante calamitatis euentum psente epō deplorauit Ille eam uti plen⁹ mos est. si quādo eis adusi q̄q; contigerit signū qō pforibus templi pendebat. pulsatu